

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

te. psal. Apud te ē fons vite. ¶ Tercio huius resurrectionis tps assignat: in nouissimo die: tps resurrectionis die noīe sigīficauit. qm̄ tunc nulla vox erint āplius. vñ dicit Apoc. 21. Ihu aut̄ dicit ē nouissimū anteq̄ om̄s dies et postq̄ nullus erit de quo osee. 6. Diuificabit nos post duos dies. in tertia die suscitabit nos. primus dies ē natiuitatē vniuersiūsq̄. secundus ē mortē. tertius vero ē iudicij. quo die suscitabit. Qñ vero dies ille venturus sit ipse solus nouit qui creator est tps. Zach. 14. Erit dies vna q̄ nota est dño. nō dies nec nox. et in tpe vespi erit lux. hūc diē dño dicit ē notū. Mat. 24. De die aut̄ illo n̄ hora nemo scit. nec angeli celoꝝ. nisi solus pater. Itē dicit q̄ dies ille nō erit dies nec nox. dies em̄ naturalis ex die artificiali et nocte stat. sed ille dies nouissimus neq̄ diē artificialē habebit neq̄ noctē. Itē dicit q̄ in tpe vespi erit lux. q̄ in vespa. id ē sine p̄ntis seculi lux erit absq̄ nocte. Job. 11. Quasi meridianus fulgor: surget tibi ad vesperam etc. Tercia pars.

¶ Tercio cū dicit hęc est em̄ voluntas etc. p̄mittit fidelibus deitātē aspectus. qui ē vita eterna. Et tria facit. P̄mo cōdit hoc ē diuine voluntatē. vñ dicit: hęc est em̄ voluntas patris mei qui misit me: 1. thi. 2. Vult om̄s homines saluos fieri. et ad cognitionē veritatis venire. imo p̄pterea pater filiū misit in mundū. nō vt iudicet mundū. sed vt saluet mundus p̄ ipsū. sic dicit Jo. 3. Secūdo ponit q̄s diuina voluntas statuerit nos ēē beatos quantū ad aiā p̄tinet: vt oīs qui videt filiū et credit in eū habeat vitā eternā: vita eterna ē ex fide et visione filij. sed different. nā credere ē meritū ipsius vite. sed videre filiū est ipsa vita eterna. De prima dicit iob. 20. Nec aut̄ scripta sunt vt credatis. q̄ ih̄sus ē filius dei. et vt credentes vitam habeatis. Q̄ aut̄ visio sit beatitudo dicit Jo. 18. Nec ē vita eterna. vt cognoscāt te solū deū veꝝ etc. igit̄ qui credit in filiū meret̄ vitā eternā. qui aut̄ eundē videt filiū ille habet vitā. Et attende q̄ non ē mirū si filius prestet sua visione vitā eternā. ipse em̄ deus ē. Jo. 14. Creditis inquit in deū. et in me credite. et rursus qui videt me. videt et patrē meū. Si igit̄ dei filius ē. deus vero ē summū bonū. et in visione summi boni consistit felicitas beatitudis. sequens ē q̄ qui videt filiū est beatus vñ Am̄b. Videat aiā illd̄ bonū ex quo p̄dent oīa. ipm̄ aut̄ ex nullo. q̄ eo viuūt et itellectū accipiūt. vite em̄ fons ē summū illud bonū. cuius nobis accendit caritas et desiderū. cui appropiā quare et misereri voluptas ē. q̄ ei qui nō vidit desiderio ē. et qui videt iest. sed oīa alia vniūsa despicit h̄ vno muiat̄ et delectat̄.

lxxiii

Si quis igitur puz illud et incorporeū summū illud videre mē-
ruit. q̄ habet aliud quod desideret. nō regna. nō facultates. nō
honores. nō gloriā. nō potestates. illis em̄ vti nihil beatitudis
est. hoc aut̄ vti beatū est. Tertio addit. de beatitudine corpis
Et ego resuscitabo eū in nouissimo die: om̄s quidē resurgemus
dicit apl̄s. sed nō om̄s immutabim̄. ḡ distinctio erit resurgenti-
um. que tangit Dani. 12. Multi de his qui dormiūt in puluere
terre euigilabūt. alij in vitā eternā. alij in opprobriū vt videāt
semp. hoc idē dicit saluator. Jo. 5. Proce dent qui bona fecerunt
in resurrectionē vitę. qui vero mala in resurrectionē iudicij. Re-
surgent corpora damnatorū. vt sortes sint in pena ppriis ani-
mabo qui bo fuerunt sortes in culpa. sed corpora iustorū ppriis
glorificatis diungent animabo. vt et ipsa beaticent immortalit-
ate. claritate. subtilitate. agilitate. decore. vigore. honore. et p-
petuo corporis aspectu. et fulgore. vt dicant illud gen. 32. Vi-
di dñm facie ad facie et salua facta est aīa mea. et illud Job. 42
Auditu auris audiui te. nūc aut̄ oculus meus videt te. etc.

Dominica vicesima post Penthecostes.

Prima pars sermonis lxxiii.

Rat quidam regulus. cuius filius infirmabat ca-
pharnaū etc. Jo. 4. Consuetū est apud seculares.
cū egrotant post remedia vana medicorū vltimo
ad deū recurrere. iā de salute dubitantes. p̄sal. Cū
occideret eos. querebant eū. Hoc iste regulus se-
nisse legit̄. qui p̄ filij salute. deficiente humano auxilio. xpm̄ ro-
gavit. ideo ipsius infidelitas merito fuit reprehensibil. cū in cun-
ctis an̄ oīa diuinū sit implorandū auxiliū. Tria igit̄ tangunt in
p̄nti euangelio. Primo reguli supplicatio p̄ filij salute. Secundo
xpī reprehensio. p̄ ipsius incredulitate. ibi. nisi signa. Tertio bñfi-
cij impetratio sola xpī benignitate ibi. iam aut̄ eo. Circa primū
tria tangunt. premitit̄ additio infirmitatis quadruplex. prima
caritatis. qz filius. secūda nobilitatis. qz filius reguli. tertia in-
firmitatis. qz infirmabat. X Quarto famose ciuitatis. qz in
capharnaū. et hoc est: Erat quidā regulus: dicit aut̄ regulus.
puus rex. nō legimus aut̄ tūc t̄pis fuisse regē in galilea. nisi he-
rodē antpā. filiū magni herodis. forte aut̄ aliquis sub eo admi-
nistrabat negocia regni. qui hoc loco regulus. id ē puus rex. ap-
pellat̄: cuius filius infirmabat: inuidit deus cuilibet aīali natu-
rale amocē ad filios. qz intantus erat vt nolint hoīes filios aī-
se mori. sed potius cupiant eos habere supstitos. Et nota qz ma-
gis diligunt p̄ntes filios suos. q̄ diligunt ab eis. et hoc p̄pter